

Arrest

nr. 141 046 van 16 maart 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN loco advocaat P. STAELENS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Fars en bent u afkomstig uit Teheran. U bezit de Iraanse nationaliteit. Op 9 juli 2013 vroeg u voor de eerste maal asiel aan in België. U haalde toen aan dat u een moeilijk huwelijksleven kende, omdat uw echtgenoot zeer conservatief was. U drong bij hem tevergeefs aan om te scheiden en vroeg zelfs een keer tevergeefs bij de rechtbank de echtscheiding aan. U vervolgde dat u een buitenechtelijke relatie had met een chirurg en dat uw dochter G. (...) hiervan op de hoogte was. U, uw dochter en uw minnaar werden samen gearresteerd toen jullie in een restaurant dineerden. Na uw arrestatie dienden zowel u als uw dochter een medisch onderzoek te ondergaan om

na te gaan of u recent seksuele betrekkingen had gehad. Jullie werden hierna ongeveer een maand opgesloten, waarna u op borg, die door uw broer was geregeld, kon vrijkomen. Uw dochter bleef opgesloten. Na uw vrijlating vertrok u meteen samen met uw zoon naar Ourumiyeh. Tijdens uw verblijf aldaar vernam u van uw broer dat de resultaten van het medisch onderzoek van enige tijd daarvoor voor u positief waren en dat er een vonnis was gekomen waarin stond dat u werd veroordeeld tot ophanging wegens overspel. Op 20 november 2013 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er aan uw asielaanvraag geen enkel geloof kon worden gehecht, voornamelijk omdat u uw burgerlijke staat niet aannemelijk had gemaakt. Evenmin legde u bewijzen neer ter staving van uw beweerde (juridische) problemen in Iran met de Iraanse autoriteiten. U ging tegen deze weigeringsbeslissing in beroep. In haar verzoekschrift schreef uw toenmalige advocate op 23 december 2013 dat uw dochter toen nog steeds in de gevangenis zat. Inzake uw beroep nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen eveneens een weigeringsbeslissing, omdat er aan uw asielaanvraag geen enkel geloof kon worden gehecht. Op 31 maart 2014 vroeg u een tweede maal asiel aan in België. In het kader van deze asielaanvraag gaf u aan dat de problemen die u reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag aankaartte nog steeds bestaande zijn. Zo herhaalde u dat u naar aanleiding van overspel werd veroordeeld. Wel had u intussen vernomen dat uw dochter een aantal maanden geleden vrijgelaten werd. Dankzij haar tussenkomst kon u uw huwelijksakte op de kop tikken. Hiermee wenste u uw burgerlijke staat aan te tonen. Voorts had uw broer naar aanleiding van uw problemen een convocatie, die u in het kader van uw tweede asielaanvraag neerlegde, ontvangen. Hij moest zich bij één of andere rechtbank melden, maar deed dit niet. Tot slot voegde u hieraan toe dat u zich sinds enkele maanden voor het christendom interesseert, maar dat u nog niet bent gedoopt. Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw huwelijksakte; bovenvermelde convocatie; en twee brieven van de Evangelische Christengemeenten Vlaanderen, d.d. 2 juni 2014, waaruit blijkt dat u frequent op zondag de eredienst bijwoont.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er opgemerkt worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag een weigeringsbeslissing genomen heeft, omdat er aan uw asielaanvraag geen enkel geloof kon worden gehecht. Zo had u onder meer noch uw huidige burgerlijke staat, noch uw juridische problemen aannemelijk gemaakt. U bracht in het kader van uw tweede asielaanvraag geen elementen aan die deze eerdere appreciatie kunnen doen wijzigen, integendeel.

Bij uw tweede asielaanvraag komt uw geloofwaardigheid immers nog verder op de helling te staan. U heeft immers nog steeds uw beweerde huidige burgerlijke staat – u beweerde nog steeds met uw echtgenoot M. K. (...) gehuwd te zijn – niet aannemelijk gemaakt. U legde weliswaar uw huwelijksakte neer, maar hieruit blijkt hoogstens dat u op 25 november 1989 met hem in het huwelijk trad, niets meer. Daarom werd er bij uw tweede asielaanvraag naar uw shenasnameh (boekje burgerlijke stand met informatie over uw burgerlijke staat) gevraagd. U verklaarde dit echter niet ter uwer beschikking te hebben. Geconfronteerd met het feit dat u enerzijds wel uw huwelijksakte, die thuis bij uw echtgenoot lag, kon pakken krijgen en dat u anderzijds niet aan uw shenasnameh, die eveneens bij uw echtgenoot zou liggen, kon geraken, gaf u onder meer aan dat uw echtgenoot uw shenasnameh en uw huwelijksboekje op een andere plaats bewaarde en dat hij uw shenasnameh in een kluis bewaarde. Dat hij uw shenasnameh (en uw andere identiteitsdocumenten, zoals uw melikaart of nationale kaart) in een kluis zou bewaren en uw huwelijksboekje niet, is echter niet meteen overtuigend. Aanvankelijk verklaarde u immers dat uw echtgenoot uw huwelijksakte in een tas bewaarde (CGVS 2e AA, p. 2), terwijl u even later beweerde dat hij hetzelfde document in een muurkast opborg (CGVS 2e AA, p. 16). Dat u uw huidige burgerlijke staat niet aannemelijk gemaakt heeft, blijkt tevens uit het feit dat er in uw opeenvolgende verklaringen een aanzienlijke tegenstrijdigheid sloop betreffende uw pogingen om van uw echtgenoot te scheiden. Daar waar u bij uw eerste asielaanvraag aangegeven had dat u één keer naar de familierechtbank was geweest om een echtscheiding aan te vragen, dat uw echtgenoot toen twee keer tevergeefs werd opgeroepen, dat hij zich bij de derde oproeping bij de rechter ging melden en dat de rechter geen scheiding wenste uit te spreken (CGVS 1e AA, p. 10), beweerde u bij uw tweede asielaanvraag dat u in het kader van een echtscheidingsprocedure wel eens op de rechtbank was geweest, maar dat uw echtgenoot nooit werd opgeroepen waardoor hij zich ook nooit over jullie relatie heeft moeten verantwoorden (CGVS 2e AA, p. 17-18). Hiermee geconfronteerd, herhaalde u dat uw echtgenoot niet werd opgeroepen (CGVS 2e AA, p. 21). Een louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen kan echter niet als een afdoende uitleg hiervoor worden beschouwd. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u ook bij uw tweede asielaanvraag uw huidige burgerlijke staat niet aannemelijk gemaakt heeft.

Voorts dient er opgemerkt te worden dat u uw relatie met een plastisch chirurg, die u geopereerd had, niet aannemelijk heeft kunnen maken. Deze chirurg zou onder meer een borstvergroting uitgevoerd hebben. Aangezien redelijkerwijs verwacht kan worden dat van een dergelijke chirurgische ingreep talrijke medische attesten bestaan, werden u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal bewijsstukken gevraagd waaruit blijkt dat uw minnaar M. K. A. (...) de door u ondergane operatie uitgevoerd heeft. U kreeg hiervoor vijf werkdagen de tijd (CGVS 2e AA, p. 19). Er dient evenwel opgemerkt te worden dat u vooralsnog, hoewel de termijn reeds ruimschoots is verstreken, dergelijke documenten niet heeft neergelegd noch dat u een plausibele verklaring heeft gegeven voor het nog steeds ontbreken ervan.

Gelet op het feit dat u noch uw burgerlijke staat, noch uw relatie met een plastisch chirurg heeft aannemelijk gemaakt, kan evenmin geloof gehecht worden aan de door u beweerde problemen (u, uw minnaar en uw dochter werden opgesloten en intussen werd u ter dood veroordeeld) omwille van overspel.

Dat hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht, blijkt tevens uit enkele bijkomende ongerijmdheden en merkwaardigheden in uw opeenvolgende verklaringen.

Zo blijkt uit het verzoekschrift dat uw advocate in het kader van uw eerste asielaanvraag op 23 december 2013 opstelde, dat uw dochter toen nog steeds opgesloten was. In bijlage aan haar verzoekschrift voegde uw advocate een kopie van uw huwelijksakte toe (verzoekschrift advocaat 1e AA d.d. 23 december 2013, p. 9). Bij uw tweede asielaanvraag legde u eveneens uw originele huwelijksakte neer. U bevestigde dat u hetzelfde document bij uw beroep tegen de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal reeds getoond had en gaf aan dat u dit document dankzij uw (enige) dochter, die intussen was vrijgekomen, had verkregen. U beweerde dat u aan uw toenmalige advocate, die uw verzoekschrift heeft opgesteld, verteld heeft hoe u aan uw huwelijksakte was geraakt (CGVS 2e AA, p. 2). U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd. U ontkende daarop de door uw advocate genoteerde versie van de feiten. Een louter ontkennen van eerdere verklaringen kan echter niet als een afdoende uitleg hiervoor worden beschouwd. Bijgevolg kan er aan de door u beweerde arrestatie van uw dochter, die op hetzelfde moment als u zou zijn gearresteerd, en haar daaropvolgende detentie geen geloof meer worden gehecht. Aangezien u beweerde dat uw dochter werd gearresteerd naar aanleiding van uw overspel en er aan uw dochters detentie geen geloof kan worden gehecht, komt tevens de geloofwaardigheid van uw beweerde eigen arrestatie danig op de helling te staan.

Ook aan uw beweerde veroordeling, waarvan u nog steeds geen enkel begin van bewijs aandroeg, kan bijgevolg geen geloof gehecht worden. Dit blijkt tevens uit het feit dat, waar u bij uw eerste asielaanvraag aangaf dat uw echtgenoot uw broer had opgebeld met de mededeling dat u veroordeeld werd tot de dood door ophanging (CGVS 1e AA, p. 12), u bij uw tweede asielaanvraag beweerde dat er toen enkel gezegd werd dat u de doodstraf gekregen had. De manier waarop deze doodstraf zou uitgevoerd worden, werd u toen niet meegedeeld (CGVS 2e AA, p. 17). Hiermee geconfronteerd, zei u enkel, op weinig afdoende wijze, dat u "het beestje niet altijd bij zijn naam kon noemen" (CGVS 2e AA, p. 21).

Tot slot is het opvallend dat u betreffende het lot van uw minnaar volledig in het duister tastte. Zo wist u niet eens of hij intussen al dan niet werd vrijgelaten. U had hierover ook op geen enkele manier informatie trachten te verzamelen. Zo heeft u niet eens op het internet opzoekingswerk verricht; nochtans zou uw minnaar een bekende dokter geweest zijn (CGVS 2e AA, p. 12; p. 19-20), waardoor het niet onredelijk lijkt dat er op het internet in de Iraanse pers enige informatie over zijn lot te vinden is. Dat u over geen enkele informatie beschikt over het lot van uw toenmalige minnaar en dat u hierover zelfs niet eens opzoekingswerk heeft verricht, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging door de Iraanse autoriteiten, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Gezien de problemen die uw minnaar zou hebben gekend het rechtstreekse gevolg zou zijn van jullie door de Iraanse wet verboden relatie, wordt eveneens de geloofwaardigheid van de door u beweerde persoonlijke problemen, waardoor u door de Iraanse autoriteiten actief zou worden gezocht, fundamenteel ondergraven.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt er dan ook toe te besluiten dat er bij uw tweede asielaanvraag nog steeds niet het minste geloof gehecht kan worden aan het door u beweerde asielrelaas. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw bewering dat uw broer in het kader van uw problemen door de Iraanse autoriteiten werd opgeroepen. De door u neergelegde convocatie ter staving van deze oproeping doet hieraan geen afbreuk. Documenten, om bewijskrachtig te zijn, dienen te kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier echter niet het geval is. Overigens blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er verschillende mogelijkheden bestaan

om valse documenten te bekomen in Iran. Het gaat hier zowel om gerechtelijke documenten, reisdocumenten of identiteitsdocumenten.

Aan de oprechtheid van uw beweerde interesse voor het christelijk geloof, die u onder meer trachtte aan te tonen aan de hand van twee brieven van de evangelische kerk, kan tot slot ernstig getwijfeld worden. Betreffende kernaspecten van het protestantisme had u immers geen enkele kennis. Zo had u nog geen enkele passage over Jezus in de Bijbel gelezen. U kon niets zeggen over het laatste avondmaal en de verrijzenis. U kende evenmin een christelijk feest bij naam. Nochtans zou u naar een film over het leven van Jezus gekeken hebben (CGVS 2e AA, p. 15). U erkende tot slot dat u over het christendom niet veel weet te vertellen (CGVS 2e AA, p. 15). Dat u ondanks dat u zich al verschillende maanden voor het christendom interesseert, niet eens enkele basisvragen over het christendom kon beantwoorden, ondermijnt dan ook fundamenteel de ernst en de oprechtheid van uw beweerde geloofsinteresse. Hoe dan ook beschouwde u uw geloof als een privé-aangelegenheid en sprak u, behalve met enkele christelijke Iraniërs in België en uw kinderen, met niemand over uw geloofsinteresse (CGVS 2e AA, p. 14-16). Bijgevolg blijkt uit niets dat de Iraanse autoriteiten van uw interesse voor het protestantisme op de hoogte zouden zijn of kunnen worden. Overigens blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat, indien Iraniërs die zich in het buitenland hebben bekeerd en vervolgens terugkeren naar Iran, hun geloof in besloten kring beleven het risico op problemen met de Iraanse autoriteiten klein is, aangezien deze hen nog steeds als moslims zullen beschouwen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 3 EVRM en van de artikelen “48/4, §§ 1 en 2 a) en b)” en 48/5 van de vreemdelingenwet.

Gezien de samenhang van beide middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle

elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij onderhavige asielaanvraag opnieuw steunt op het door haar voorgehouden asielrelaas voorgehouden bij haar eerste asielaanvraag. De eerste asielaanvraag van verzoekende partij van 9 juli 2013 werd door verwerende partij bij beslissing van 22 november 2013 ongeloofwaardig bevonden waardoor aan verzoekende partij de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 120 654 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 14 maart 2014, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State. Het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omvat de vaststelling dat het initieel voorgehouden asielrelaas van verzoekende partij ongeloofwaardig is. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van dit arrest.

Verzoekende partij kan de mogelijkheid om een volgende asielaanvraag in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake haar eerdere asielaanvraag (RvS 15 september 2004, nr. 134.977). Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. In het kader van het onderhavige beroep kan enkel worden geoordeeld of de nieuwe gegevens van aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partij voorgehouden bij haar eerdere asielaanvraag te herstellen.

2.2.5.1. Verwijzend naar een arrest van de Raad van State, meent verzoekende partij vooreerst dat, in de mate er contradicties of onwetendheden zouden zijn in haar asielrelaas, dergelijke contradicties of onwetendheden niet tot de conclusie kunnen leiden dat aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas dient getwijfeld te worden. Volgens verzoekende partij werden deze zogenaamde contradicties en onwetendheden uitgelicht en uitvergroot teneinde verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Tevens stelt verzoekende partij dat haar asielaanvraag op gebrekkige wijze werd onderzocht.

2.2.5.2. De Raad beaamt dat onjuiste verklaringen niet noodzakelijk dienen te leiden tot de ongegrondheid van de asielaanvraag. *In casu* heeft verwerende partij echter vastgesteld dat verzoekende partij in het kader van haar huidige asielaanvraag geen elementen aanbrengt die van aard zijn de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas voorgehouden bij haar eerste asielaanvraag te herstellen, aangezien verzoekende partij noch haar burgerlijke staat, noch haar relatie met een plastisch chirurg aannemelijk maakt, en dat haar opeenvolgende verklaringen bovendien een aantal bijkomende ongerijmdheden en merkwaardigheden bevatten, in het bijzonder in verband met de detentie van haar dochter, de straf waartoe verzoekende partij veroordeeld zou zijn en het lot van haar minnaar. Daarnaast motiveert verwerende partij nog in de bestreden beslissing dat ernstig getwijfeld kan worden aan de door verzoekende partij beweerde interesse voor het christelijk geloof, daar zij betreffende kernaspecten van het protestantisme geen enkele kennis had. Aangezien voormelde bevindingen allen betrekking hebben op essentiële elementen van het weergegeven asielrelaas, zijn deze wel degelijk van aard om de weigeringsbeslissing te gronden.

Daar waar verzoekende partij meent dat haar asielaanvraag op gebrekkige wijze werd onderzocht, stelt de Raad evenwel vast dat verwerende partij alle door verzoekende partij aangegeven feiten en elementen onderzocht en dat zij op omstandige wijze uiteengezet heeft waarom geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij weergegeven asielmotieven. Gelet op de uitgebreide motivering van verwerende partij, waarbij alle door verzoekende partij aangereikte documenten en gebeurtenissen

worden besproken, is de Raad van oordeel – waarbij de Raad eveneens wenst te verwijzen naar de uiteenzetting onder punt 2.2.8. – dat geenszins sprake is van een gebrekkig onderzoek van de asielaanvraag van verzoekende partij.

2.2.6.1. Wat betreft de motivering in de bestreden beslissing in verband met de door verzoekende partij beweerde interesse voor het christelijke geloof, oppert verzoekende partij dat het feit dat zij niet alle vragen over het christendom kan beantwoorden, niet betekent dat zij liegt over haar interesse in het christendom. Zij heeft eerlijk aangegeven dat zij zich nog maar een paar maanden, langzamerhand, in het christendom verdiept. Verzoekende partij benadrukt dat zij haar hele leven in een islamitisch land heeft gewoond, waardoor het niet verwonderlijk is dat zij niet “*van de ene op de andere dag*” volledig bekeerd is en alles over het christendom kent. Verzoekende partij stelt dat zij kerkdiensten bijwoont en bijbellessen volgt en voegt desbetreffend als bijlage bij haar verzoekschrift een schrijven van de Iraanse Kerk Brussel (bijlage 3) en een schrijven van de Evangelische Christenengemeenten Vlaanderen (bijlage 4) toe. Volgens verzoekende partij blijkt hieruit duidelijk haar interesse in het christendom. Dat zij nog niet gedoopt is, is niet verwonderlijk, daar haar geloof en interesse nog zeer pril is.

2.2.6.2. Waar verzoekende partij benadrukt dat zij zich nog maar een paar maanden in het christendom verdiept en dat van haar niet verwacht kan worden dat zij alles zou weten over het christendom, stelt de Raad evenwel vast dat van verzoekende partij geenszins verwacht wordt dat haar kennis over haar beweerde nieuwe geloof na enkele maanden allesomvattend zou zijn. Wel werd door verzoekende partij vastgesteld dat verzoekende partij, ondanks haar bewering zich al verschillende maanden voor het christendom te interesseren, niet eens enkele basisvragen over het christendom kon beantwoorden. Meer bepaald had verzoekende partij betreffende kernaspecten van het protestantisme geen enkele kennis. Verzoekende partij had nog geen enkele passage over Jezus in de Bijbel gelezen, zij kon niets zeggen over het laatste avondmaal en de verrijzenis en zij kende evenmin een christelijk feest bij naam, terwijl zij nochtans verklaarde naar een film over het leven van Jezus te hebben gekeken. Tot slot erkende verzoekende partij nog dat zij over het christendom niet veel weet te vertellen. Dat verzoekende partij zich al verschillende maanden voor haar beweerde nieuwe geloof zou interesseren maar toch een dergelijk gebrek aan kennis heeft over basiselementen van dit geloof, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door haar beweerde interesse voor het christelijk geloof.

Daar waar verzoekende partij benadrukt dat zij kerkdiensten bijwoont en bijbellessen volgt en desbetreffend een schrijven van de Iraanse Kerk Brussel (bijlage 3) en een schrijven van de Evangelische Christenengemeenten Vlaanderen (bijlage 4) bijbrengt, wijst de Raad erop dat aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden asielaanvraag worden bijgebracht enkel bewijswaarde kan worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat *in casu* niet het geval is. Deze documenten zijn dan ook geenszins van aard afbreuk te doen aan de vaststelling dat verzoekende partij geen enkele kennis had betreffende kernaspecten van het protestantisme, hetgeen de ernst en de oprechtheid van de door haar beweerde interesse voor het christendom ernstig ondergraaft.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet aantoont dat zij effectief werd gedoopt en bijgevolg effectief is bekeerd tot het christendom. De Raad beschikt derhalve over geen enkel indicatie dat verzoekende partij niet langer moslim is en niet langer als moslim zal worden beschouwd door de Iraanse autoriteiten.

Tot slot oordeelt de Raad dat ingevolge het volstrekt ongeloofwaardig bevinden van haar initieel voorgehouden asielaanvraag waarom verzoekende partij haar land van herkomst is ontvlucht en het derhalve op bedrieglijke wijze aanvragen van internationale bescherming vanwege de Belgische autoriteiten, de voorgehouden bekering in België tot het christendom duidelijk een opportunistisch karakter heeft die er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Door de Raad kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoekende partij bij terugkeer naar haar land van herkomst aldaar het christelijk geloof zal aanhangen. Derhalve betreft de motivering van verzoekende partij aangaande de omstandigheden waarin de beleving van het christendom in Iran niet tot problemen aanleiding geeft een overtollig motief. De verwijzingen van verzoekende partij naar de mogelijke bestraffing in Iran ingevolge geloofsafvalligheid is dan ook niet dienend.

2.2.7. Uit hetgeen voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat de nieuwe gegevens die verzoekende partij heeft aangebracht niet van aard zijn om de geloofwaardigheid van haar initiële asielaanvraag te herstellen en dat de oprechtheid van haar beweerde bekering tot het christendom evenmin geloofwaardig is. Derhalve kan verzoekende partij noch de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 12 en 13) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 05 juni 2014 de kans kreeg om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van haar huidige asielaanvraag aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – met uitzondering van het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,
mevr. K. VERHEYDEN,

De griffier,

K. VERHEYDEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

J. BIEBAUT